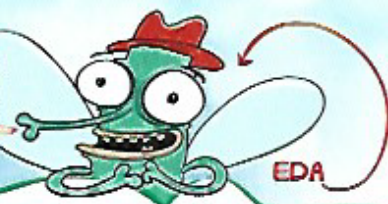

O ZVĚDAVÉ MOUŠE

EDA

KDYŽ SE PROBUDILA, UŽ NESEDELA S. NÁČELNÍKEM VELKÁ
 VE , BYLA ZAVŘENÁ V . „TAK, TO JE NÁŠ KONEC,
MILÁ NORO,“ OTOČILA SE NA SVOU KAMARÁDKU. HUSTÁ SÍŤ NALEVO,
NAPRAVO, NAHOŘE I DOLE. „CO S NÁMI BUDE?“ ZAÚPĚLA . VTOM
JE KDOSI I S KLECÍ ZVEDL. BYLY STRACHY BEZ SEBE, A TAK
RADŠI ZAVŘELY . EDA TO ALE DLOUHO NEVYDRŽELA A JEDNÍM
OKEM SLEDOVALA, KAM JE NESOU. TAKOVOU KRÁSU JEŠTĚ
NEVIDĚLA. VŠUDE KOLEM BYLA ZÁPLAVA KVĚTŮ, NA
STROMECH SEDĚLI S RŮZNĚ BAREVNÝMI A VEDLE
NÍ KAŽDOU CHVÍLI VYSKOČILO PODIVNÉ ZVÍŘE S MALOU
A DLOUHÝMA . „SEM, SEM, POLOŽTE JE HNED VEDLE MĚ,“
NAVIGOVAL NOSIČE KLECE . „VY DVĚ!“ ZABURÁCEL. „VELKÁ ČEST,
MÍT VÁS TU. ŘÍCT, CO RAČTE PŘÁT. VŠECHNO BUDE,“ POKRAČOVAL.
 „AHA, TAKHLE TO TEDA JE,“ POMYSLELA SI EDA.

MALOVANÉ ČTENÍ

NORA MEZITÍM OTEVŘELA JEDNO „CHCEME VEN, PRYČ Z .“
ZKUSILA TO EDA. „NE, NE, NE. VY POSVÁTNÍ TVOROVÉ, NESMĚT VÁS
SNÍST .“ ODPOVĚĎĚL NÁČELNÍK. „PABLO, MOJE
VÁM BUDE SLOUŽIT.“ KE KLECI SKOČILO TO DIVNÉ ZVÍŘE. „HOLA!
DÁTE SI , NEBO ?“ „ŘÍZEK BY NEBYL?“ ZKUSILA TO NORA.
TO UŽ PABLO DO KLECE SYPAL ZBYTKY Z NÁČELNÍKOVA . EDA
ALE NEMĚLA NA ANI POMYŠLENÍ. SNAŽILA SE PŘIJÍT NA TO,
JAK SE S NOROU DOSTANOU NA SVOBODU...

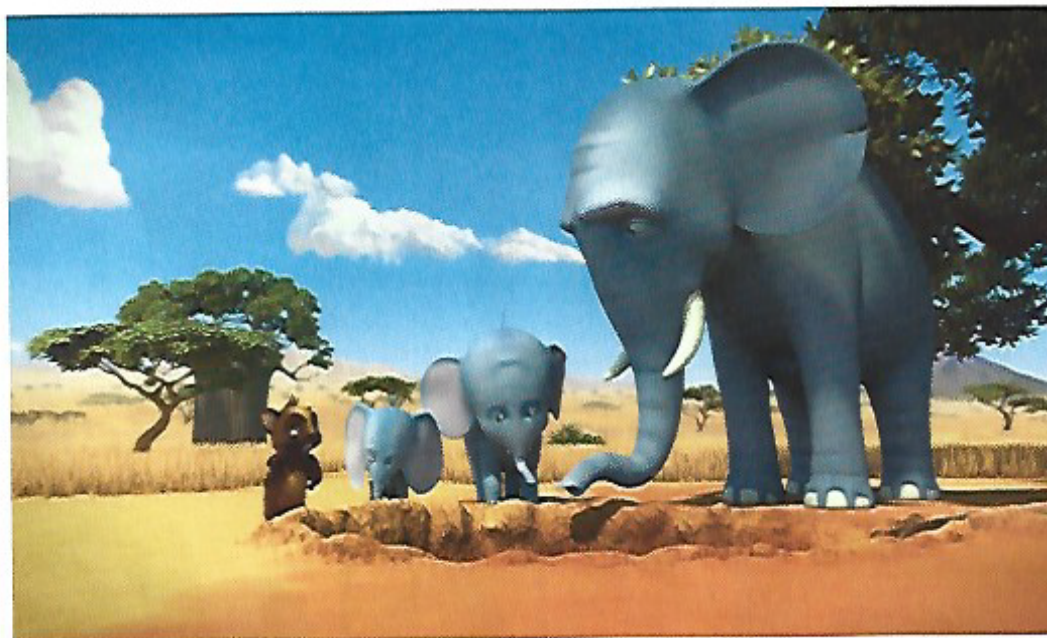
Neposedné opičky

Opičky jsou na stromě jako doma.
Najdi mezi nimi malou opičku.

NEJMENŠÍ SLON NA SVĚTĚ

Dokážeš poskládat spodní části obrázku tak, aby vznikl horní obrázek?
Opatrně vystříhni všechny spodní čtverečky a můžeš začít.
Copak asi Běda, slon, který moc nevyrostl, v díře před sebou najde?

42